

SIKERES VOLT A VAJDASÁGI ZENEI MŰKEDVELOK TALÁLKOZÓJA. A vajdasági zenei egyesületek idei szemlélén Rumán (június 15-e és 18-a között rendezték meg) több mint kétezer műkedvelő énekes, zenész és táncos lépett közönség elé. Ha tekintetbe vesszük, hogy az előzetes községi és körzeti selejtezőkön, mintegy tizenötezer amatőr vetélkedett, megállapíthatjuk, hogy ez a sorrendben tizenötödik tartományi fesztivál már tömegessége révén is tartományunk egyik legjelentősebb kulturális rendezvényei közé tartozik. Éppen ezért alkalom is a rendezvény a zenei műkedvelésben elért eredmények felmérésére.

A hatvanas évek elején, a fesztivál indulásakor, Vajdaságban csupán harminc-egynéhány zenei egyesület működött, ma viszont — nem utolsósorban a rumai találkozők hatására — számszámú tízzeresére nőtt. Nemcsak mennyiségileg fejlődött a vajdasági zenei műkedvelés. Az utóbbi esztendő rendezvényei arról is tanúskodnak, hogy egyrészt valamennyi műfajban számottevő művészi eredmények születtek, másrészt egyre kevesebb az előadói testületben észlelhető, a korábban bántóan zavaró dilettantizmus. S ha a csúcsteljesítmények ma már megállapodott keretekben ingadoznak (az idén a legnevesebb vajdasági kórusok szerepeltek halványabban és igénytelenebb műsorral, a műkedvelő vonós kamaragyüttesek viszont sikeresebben), az átlagszínvonal évről évre magasabb, a műkedvelő munka irányítása szakavatartabb, a műsorok megválasztása megfontoltabb.

Az idén is kiiktették a legodaadóbb egyéneket, karmestereket, művészi vezetőket, aktív műkedvelőket és a legszorgalmasabb szervezőket. Ezenkívül a fesztiválra eljutott 48 közül 21 együttes érdemelte ki a bíráló bizottságok legjobb osztályzatát és a

vele járó emlékjelvényt. A díjazottak megérdemlik, hogy felsoroljuk őket: a zrenjanini *Koča Kolarov* és a *Josip Marinković*, valamint a kükundai *Gusle* ifjúsági énekkar, a szabadkai és rumai tamburazenekar, az újvidéki *Sonja Marinković* és az adai *Bartók* vonós kamaragyüttes, a kanizsai harmonikazenekar, a vegyes karok közül a rumai *Branimir Marković*, a zrenjanini *Bartók*; a *Becsei Kamarakórus*, a szabadkai *Pro Musica* és az újvidéki *Svetozar Marković* énekkar. Aranyjelvényt kapott az újvidéki *Sonja Marinković* művelődési egyesület ifjúsági népdalcsoportja és a nikolinai román népi zenekar, a népi táncgyüttesek kategóriájában pedig az újvidéki *Pavel Jozef Safarik*, a *Svetozar Marković* és a *Petőji Sándor*, a pancsovai *Bunjevačko kolo*, valamint a Ruski Krstur-i művelődési otthon csoportja.

Az egyre terebélyesedő tartományi szemle szervezői már néhány évvel ezelőtt kénytelenek voltak lemondani a kezdetben elfogadott teljességigényű műsor-konceptióról. Először az eredeti népi táncgyüttes műfajában született önálló fesztiváli rendezvény Versecen, ezentúl pedig az ifjúsági énekkarok találkozőja Zrenjaninban lesz.

PANDI Oszkár

HARMADIK NEMZEDÉK? címmel jelent meg a belgrádi *Student* című egyetemista lap májusi színes melléklete, melyben 16 fiatal jugoszláv képregényrajzoló alkotása kapott helyet. Bevezetőjében Dušan Kljajić a háború utáni nemzedékről adott áttekintést, hangsúlyozva, hogy a fiatalok ezt a népszerű műfajt egyre összetettebb tartalmi-nyelvi szerkesztett fejlesztették. A bemutatott szerzők kivétel nélkül az úgynevezett gondolani irányzat képviselői, akik az üzleti spekuláció-

kon túlmenően a műfajt lényeges kritikai-nyelvi megújítás útjára vitték. Számos alkotás — önmaga kifejezési kereteit tágítva — a médium természetének kutatására vállalkozott. A háború utáni szórakoztató hangvétel után a hazai képregény önreflexív fázisba érkezett, állapítható meg a szerény füzet alapján.

A Q 5 CSOPORT BEMUTATKÓZÁSA. Az úvidéki Ifjúsági Tribün Képtárában az ifjúság napja alkalmából megrendezte első tárlatát a vizuális elmélettel foglalkozó Q 5 csoport. Tagjai — *Faragó Katalin* (1959), *Fenyvesi Ottó* (1952), *Győre Géza* (1957), *Jánosi László* (1953), *Kalapáti Ferenc* (1959) és *Sebők Zoltán* (1958) — Vajdaság különböző helyeiből verbuválódtak; jobbára a tartományi székhelyen tanuló egyetemisták. Első tárlatuk alapján ítélve, a csoport kutatásainak központjában a fénykép helyezkedik el. Jellemző, hogy a Q 5 tagjai nem bírják alá munkáikat; mindegyik alkotás a közösség tulajdona. Érdekes megjegyezni, hogy az úttörő Bosch+Bosch után kilenc évet kellett várni az új csoport megalakulására.

NEMZETKOZI ANTOLOGIA JELENT MEG KRANJBAN. Franci Zagorčnik költő szerkesztésében és a kranji Edicija Gong, valamint a ljubljana študentska založba kiadásában *Westeast* néven megjelent a konkretizmus nemzetközi antológiája. A gyűjteményben nyolcvanhat, főként olasz, osztrák és jugoszláv szerző több mint százhusz munkája kapott helyet. Az ismertebbek közül Kitasono Katue, Eugenio Miccini, Lamberto Pignotti, William Xerna, Eduard Ball és Cavellini, a vajdaságiak közül pedig Ladák, Matković, Szombathy és Tolnai alkotásai találhatók meg benne. A *Westeast* anyagát kiállítás formájában ez eddig Kranjban és Škofja Lokában

mutatták be, észre pedig Újvidékre kerül. „A konkretizmus éve Jugoszláviában” alkalmából megjelent kiadvány egyéb kísérő rendezvényein Kranjban tanácskozást és előadást tartottak, és sor került Ladák Katalin hangköltészeti bemutatójára is.

Sz. B.

JUBILEUMOK, KITÜNTETÉSEK. A lapzártánk utáni fontosabb művelődési eseményekről csak gyors hírből számolunk be. Július 6-án Zágrábban, a Jugoszláv Írószövetség, a Jugoszláv Akadémia és a horvát köztársasági társadalmi-politikai szervezetek együttes rendezvényén köszöntötték a legkiválóbb élő jugoszláv író, Miroslav Krležát nyolcvanötödik születésnapján. Az ünnepséget, amely a Vatroslav Lisinskij Hangversenyteremben volt, négy kiállítás megnyitó előzte meg. E kiállítások Krleža életét mutatják be, felölelve írói, forradalmári és enciklopédiai tevékenységét.

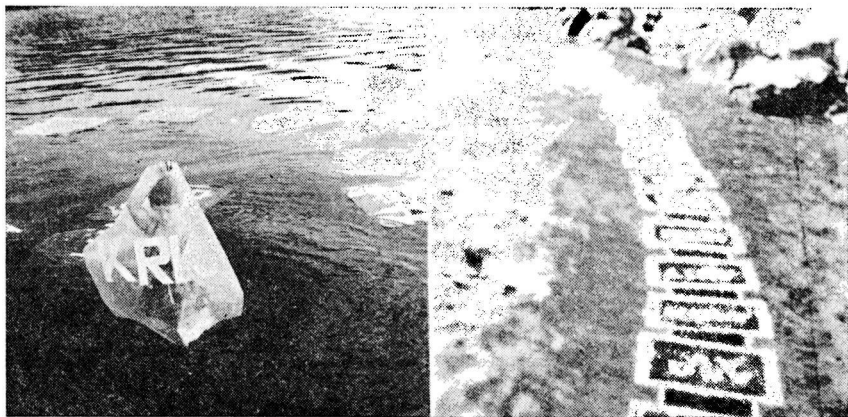
Az ünnepelt író, Miroslav Krleža az *Út a paradicsomba* című drámájával indult június végén romániai portyára a Szabadkai Népszínház társulata. A már hagyományossá vált vendégszerelés állomárai ezúttal a vendéglátó Marosvásárhely mellett még Gyergyószentmiklós és Nagyvárad. A turnén Árok Ferenc előadja Domonkos István *En lenni* című színpadi kollázsát is.

Pataki László, a Szabadkai Népszínház volt tagja, a jugoszláviai magyar színjátszás egyik legkiválóbb egyénisége (jelenleg az úvidéki színművészeti akadémia tanára), sikeres színészi és pedagógusi pályafutásának elismeréséül július 7-e Díjat kapott. Ez a Szerb Szocialista Köztársaság legrangosabb társadalmi elismerése. Pataki László több mint harmincöt éve van jelen színházi életünkben, és majd

száz szereppel, zömmel kiváló megvalósításokkal gazdagította színművészetünket. Legutóbb Molière Tartuffe-jének címszerepét alakította kiválóan, jelenleg pedig Magyarországon vendégszerepel; Székely János romániai magyar szerző Caligula helytartója című drámájában lép föl a Gyulai Várszínházban.

Július 5-én a Magyar Népköztársaság belgrádi nagykövetségén, szerény ünnepség keretében, Halász József nagykövet átadta Danilo Kuš írónak és műfordítónak a Munkaéremrend Arany Fokozatát. A kitüntetést az író Ady Endre műveinek szerbhorvát

nyelven való tolmácsolásáért kapta. Ady költészetének népszerűsítése és a magyar—jugoszláv kulturális kapcsolatok fejlesztése terén kifejtett tevékenységért Ady-emlékplakettet adományoztak Ivan V. Lalić költőnek, Paszkal Gilevszki műfordítónak, dr. Szeli Istvánnak, az újvidéki Hungarológiai Intézet igazgatójának, Mihovil Logar zeneszerzőnek és Troszt Sándornak, a Horvátországi Magyarok Szövetsége elnökének. Hasonló jubileumi emléklakettet kapott nemrégiben dr. Bori Imre, Fehér Ferenc, Predrag Čudić, Jože Hranil, Irfan Horozović, Csedo Jakimovszki és Kajetan Kovič. Ez utóbbiak a plakettet az európai költői találkozón, Budapesten vették át.

Bogdanka Poznanović: *Ars aquatilis*, a Dunán Újvidéknél és a Léman-tavon Montreauxnál, 1972